

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/32/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8521010083
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8521010083.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša, sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 01. decembra 2021, v trestnej veci obžalovaného W. K. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného a prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 8T/19/2021 zo dňa 30. augusta 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolania obžalovaného W. K. a prokurátora.

odôvodnenie:

Okresný súd Stará Ľubovňa napadnutým rozsudkom sp. zn. 8T/19/2021 uznal obžalovaného W. K. vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona, ktorý spáchal tak, že

- najneskôr do dňa 20.11.2020 bez vážneho dôvodu nenastúpil na výkon trestu odňatia slobody v Ústave na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody, Kpt. Nálepku 1, Prešov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 5T/112/2018 zo dňa 13.5.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 8To/37/2019 zo dňa 11.12.2019, a to aj napriek tomu, že dňa 22.10.2020 bol bratom T. K. upovedomený o doručení výzvy z Okresného súdu Poprad na nastúpenie do výkonu trestu, pričom do výkonu trestu bol dodaný až dňa 4.12.2020 príslušníkmi PZ.

Za to mu súd uložil podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona za použitia § 38 Tr. zákona ods. 2 Tr. zákona pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona trest odňatia slobody na 6 mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku prokurátor priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie. Prokurátor svoje odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 19.10.2021. Odvolanie smeruje proti výroku o treste, ktorý podľa názoru prokurátora je nízky. Prokurátor zdôrazňuje, že obžalovanému súd priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona a že sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval. Z vykonaného dokazovania však vyplýva len to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal, nie je možné prihliadať na oľutovanie trestného činu obžalovaným. W. K. pri svojom výsluchu v procesnom postavení obvineného dňa 07.04.2021 svoj skutok neľutoval, pri výsluchu uviedol, že vedel, že ak nastúpi do výkonu trestu, tak pre neho prídu policajti, no nečakal, že prídu tak skoro. Pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu obhajca konštatoval, že obvinený sa k skutku priznáva a v celom rozsahu svoj čin ľutuje. Dodal, že priznanie obvineného a spolupráca s orgánmi činnými v trestnom konaní, mu tak priniesie trest na dolnej hranici trestnej sadzby. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že obvinený v prípravnom

konaní vôbec nelutoval svoje konania, na hlavnom pojednávaní len formálne a účelovo uviedol, že svoje konanie ľutuje. Uložený trest, aj vzhľadom na priznanú poľahčujúcu okolnosť v trvaní 6 mesiacov, je vzhľadom na kriminálnu minulosť obžalovaného W. K., nízky. Súd v odôvodnení rozsudku konštatoval, že obžalovaný bol od roku 2001 sedemkrát uznaný vinným z trestného činu, z toho od roku 2017 do roku 2020 štyrikrát. Prokurátor poukázal na ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zákona a zhodnotil, že účel trestu vo forme individuálnej prevencie sa u obžalovaného W. K. vyhol účinku, pretože aj napriek predchádzajúcim odsúdeniam naďalej porušuje a ignoruje trestnoprávne normy a pácha trestnú činnosť. Z tohto dôvodu je potrebné, aby spoločnosť bola chránená pred páchaním trestnej činnosti W. K. na dlhší čas ako 6 mesiacov a v čase výkonu nepodmienečného trestu bude mať obžalovaný vytvorené vhodnejšie podmienky na jeho výchovu, aby viedol riadny život. S poukazom na tieto skutočnosti navrhol, aby krajský súd zrušil prvostupňové rozhodnutie okresného súdu a vo veci sám rozhodol, prípadne vrátil vec súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Dňa 13.09.2021 obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu podal odvolanie. Obhajca odvolanie odôvodnil podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 26.10.2021. V prvom rade namieta, že súd neodôvodnil zhoršenie právneho postavenia obžalovaného proti trestnému rozkazu. V tejto súvislosti poukázal, že súd vydal dňa 30.04.2021 trestný rozkaz, ktorým uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona. Za to mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov nepodmienečne, na výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. V rámci rozsudku zo dňa 30.08.2021 mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov. Obhajca poukázal na ustanovenie § 353 ods. 3 Tr. poriadku, z ktorého vyplýva, že na hlavnom pojednávaní nie je samosudca viazaný právnu kvalifikáciou ani druhom a výmerou trestu obsiahnutým v trestnom rozkaze. Zdôraznil, že rozhodnutie formou trestného rozkazu so sebou nespája žiadne tzv. „dobrodenné zákona“ umožňujúce zmiernenie prísnosti trestnej sadzby. Je neakceptovateľné, aby súd s podaním odporu spájal, akékoľvek negatívne následky bez toho, aby s poukazom na novo zistené skutočnosti zrozumiteľným spôsobom nevysvetlil čo ho v konečnom dôsledku viedlo k prijatiu rozhodnutia v neprospech obžalovaného. Zdôrazňuje, že už vydanie trestného rozkazu bolo podmienené záverom súdu o spoľahlivom preukázaní skutkového stavu. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Tdo/48/2019 zo dňa 28.11.2019. Aj napriek skutočnosti, že v tomto prípade bol odpor podaný, tak zo strany prokurátora a obžalovaného, je toho názoru, že bolo namieste riadne objasnenie dôvodov na podklade, ktorých súd dospel k záveru o potrebe zvýšenia trestu pôvodne uloženého trestným rozkazom. Z napadnutého rozhodnutia táto zmena nevyplýva. Z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nevyplýva žiadna zmena skutkových okolností prípadu, ktorá by takýto postup legitimizovala. Opodstatnenosť zhoršenia jeho postavenia tak nebola žiadnym spôsobom zdôvodnená. Obhajca v druhom rade konštatuje, že trest považuje za neprimerane prísny. Poukázal na hlavný dôvod nenastúpenia výkonu trestu obžalovaným a to jeho potrebu pomôcť svojmu otcovi, ktorému spadla na dome strecha. Tieto skutočnosti potvrdil tak brat obžalovaného ako aj jeho otec. Nestotožňuje sa s argumentáciou súdu o časovej súvislosti medzi udalosťou kedy spadla strecha a realizovanou opravou. Zdôraznil, že išlo o opravu vykonávanú svojpomocne a išlo o rozsiahle poškodenie strechy. Vyslovil názor, že prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, pretože súd mal prihliadať aj na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h/ Tr. zákona, ktorú mu nepriznal. Vo vzťahu k osobe obžalovaného poukázal na základnú charakteristiku z miesta trvalého bydliska a z výkonu trestu odňatia slobody. Zdôraznil, že uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody je v rozpore s ustanovením § 34 ods. 3 Tr. zákona predovšetkým vo vzťahu k jeho otcovi, ktorý je chorý a potrebuje pomoc ako aj z pohľadu na deti obžalovaného, vo vzťahu ku ktorým má vyživovaciu povinnosť. Výkon trestu odňatia slobody mu sťažuje plniť túto vyživovaciu povinnosť. S neplnením vyživovacej povinnosti je spojené riziko opätovného odsúdenia za trestný čin zanedbania povinnej výživy. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiada krajský súd ako dovolací o zhovievavosť, aby rozhodol tak, že rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa zruší vo výroku o treste a uloží trest povinnej práce, prípadne uloží trest odňatia slobody pri spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Na základe riadne a včas podaných odvolaní krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku. Na základe tohto preskúmania krajský súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaného W. K. a prokurátora nie sú dôvodné.

Obžalovaný W. K. na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil vyhlásenie, že je vinný. Súd prvého stupňa postupoval v súlade s ustanovením § 257 Tr. poriadku. Po zistení stanoviska prokurátora prítomného na hlavnom pojednávaní prijal vyhlásenie obžalovaného a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Súd prvého stupňa v prvom rade zhodnotil osobu obžalovaného. Poukázal na tú skutočnosť, že z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne, obec neevидуje žiaden priestupok alebo správny delikt voči obžalovanému a nebol riešený komisiou pre verejný poriadok. Počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody správanie odsúdeného je hodnotené ako súladné s ústavným poriadkom, disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol, správa sa slušne. V odpise z registra trestov má 7 záznamov. V evidencii priestupkov má 1 záznam.

Súd prvého stupňa následne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Vzhľadom na vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, teda vzhľadom na priznanie a oľutovanie svojho konania na hlavnom pojednávaní súd správne postupoval, keď priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zákona. Na druhej strane po zohľadnení kriminálnej minulosti prihliadal na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ teda, že obžalovaný bol už v minulosti za trestný čin odsúdený.

Odvolateľ v rámci svojho odvolania sa domáhal uznať na strane obžalovaného aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. h/ Tr. zákona, že spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré sám nespôsobil. Z pohľadu krajského súdu rekonštrukcia strechy na chatrči tak, ako to popisuje obžalovaný nie je týmto dôvodom, pretože jeho otec nie je odkázaný iba na pomoc samotného obžalovaného. Z charakteristiky z obce Kolačkov vyplýva, že uvedenej drevenej chatrči okrem samotného obžalovaného žije aj jeho sestra s rodinou, teda sú tam aj iní rodinní príslušníci, ktorí môžu byť otcovi pri rekonštrukcii strechy nápomocný. Túto poľahčujúcu okolnosť krajský súd na strane obžalovaného nepriznal.

Obžalovaný v rámci svojho odvolania poukazoval aj na dopad odsúdenia predovšetkým vo vzťahu k plneniu si vyživovacej povinnosti.

Krajský súd vo vzťahu k tomuto dôvodu konštatuje, že z zhodnotenia obce vyplýva, že o deti pochádzajúce z družského vzťahu obžalovaného a jeho nebohej družky sa nestará obžalovaný, starostlivosť o maloleté deti zabezpečuje rodina nebohej družky. Tvrdenia obžalovaného, že výkon trestu odňatia slobody nepodmienečne by mal dosah aj na jeho deti pochádzajúce z družského vzťahu sú neakceptovateľné, pretože obžalovaný nielenže nezabezpečuje starostlivosť a výchovu o maloleté detí, ale svoju vyživovaciu povinnosť už v predchádzajúcom období neplnil, za čo bol právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Poprad sp. zn. 5T/112/2018 zo dňa 13.05.2019 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8To/37/2019 zo dňa 11.12.2019 ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jedného roka a tento trest v súčasnej dobe vykonáva.

Súd pri zohľadnení všetkých okolností dospel k správne mu záveru, že účel trestu vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zákona sa ju obžalovaného W. K. dosiahne trestom odňatia slobody v prvej polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Takto uložený trest krajský súd považuje za trest primeraný a postačujúci, ktorým sa dosiahne naplnenie tak individuálnej ako aj generálnej prevencie.

Súd nepochybil pri rozhodovaní o zaradení obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody, ktorý už v minulosti bol vo výkone trestu odňatia slobody, preto postupoval správne, keď ho zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného a prokurátora nie sú dôvodné, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.